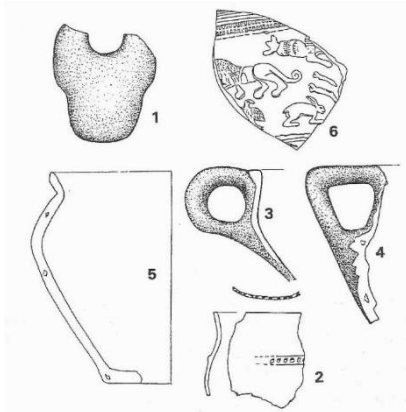

BRONSTIJD OP HET SMALLE VOD TE ANGEREN

Aan de Kamervoort te Angeren werd afgelopen jaar (1983) een kas uitgebouwd. Ten behoeve van een aan te leggen secundaire weg werd er langs de oostzijde van de kas ca. 30 cm afgegraven over een oppervlakte van 12 bij 45 m. Een smal strookje waar AWN-leden uit Huissen gelegenheid kregen onderzoek te doen. De oude naam van dit terrein is het 'Smalle Vod'. 1989 was niet het eerste jaar dat hier archeologische vondsten werden gedaan. Reeds in 1984 deed Cor Neijenhuis hier waarnemingen. Het perceel stond namelijk al lang bij de R.O.B. bekend als ijzertijd-nederzetting, gelegen op de noordelijke oeverwal van een Rijnarm uit de bronstijd.

De vondsten concentreerden zich op ca. 60 cm beneden het maaiveld, ter hoogte van een loopvlak bestaande uit grind met klei. Het meest opmerkelijke stuk uit de vondstencollectie betreft de helft van een strijdhamertje (afb. 1). Het is gemaakt van een fijn kristallijne graniet waarin zich brede banen zwarte glimmer en rose veldspaat aftekenen. Datering: laat-neolithische bekerkulturen of misschien ook urnenveldencultuur. Het werd aangetroffen bij een stookplaats waaromheen zich stukken huttenleem bevonden.

In de nabijheid van de stookplaats werden tevens de oudste fragmenten aardewerk gevonden. Deze dateren uit de late bronstijd. Het oudste type heeft veel weg van aardewerk uit de Drakenstein- en Larenfase. Het baksel is ruwwandig besmeten, vertoont krimpscheuren en is bruinoranje van kleur. Op de rand en de stafband zijn vingertopindrukken aangebracht (afb. 2).

Naast bovengenoemd type komt ook gladwandig gepolijst aardewerk voor. Het geheel is zwart van kleur en zeer zorgvuldig afgewerkt. Een half potje gevuld met schelpen van zoetwatermosselen is hiervan een voorbeeld en maakt tevens duidelijk dat door visvangst in een gedeelte van de levensbehoefte werd voorzien (afb. 5). Tevens zijn enkele fragmenten van oorpotjes gevonden (afb. 3 en 4). Tenslotte blijkt uit een prachtige versierde terra sigillata-scherf - naast ander schervenmateriaal - dat de bewoning tot in de Romeinse tijd is voortgezet (afb. 6).

Lit: C. Neijenhuis, Jaarverslag AWN afd. Nijmegen e.o. 1984, p. 14-15.
K.J. Steehouwer en A.H.C. Warringa. Archeologie in de praktijk, 1985. p. 129-130.

Bron: R. Melchers in Jaarverslag 1989 van de AWWN - Archeologische Werkgemeenschap Voor Nederland, Regio Nijmegen e.o. (blz. 21-23)
<http://www.awnregionijmegen.nl/wp-content/uploads/2018/01/awnjv1989.pdf>

Voetnoot 1:

Het laat-neolithicum of de laatste periode van de jonge of nieuwe steentijd; een prehistorische periode die ca. 11.000 v.Chr. begon, en duurde tot de bronstijd (3.000 v.Chr.). Deze periode wordt gekenmerkt door technische en sociale veranderingen. Deze kwamen voort uit de overgang van een samenleving van jager-verzamelaars met een rondtrekkend bestaan naar een samenleving van mensen die in nederzettingen woonden (sedentarisme) en aan landbouw en veeteelt deden. Zij legden voorraden aan voor slechte tijden.

Voetnoot 2:

Huttenleem is leem of klei waarmee de bewoners het twijgenvlechtwerk van de wanden van hun huis bestreken.

Voetnoot 3:

Men verdeelt het aardewerk uit de midden-bronstijd (ongeveer 1.500 – 1.000 v. Chr.) meestal in drie perioden: een Hilversum-, een Drakenstein- en een Larenfase (zo genoemd naar de resp. belangrijke vindplaatsen). De Drakenstein-periode begint dan omstreeks 1.400 v. Chr. en eindigt omstreeks 1.200 v. Chr.

Voetnoot 4:

Besmeten aardewerk is een term om een manier van produceren aan te duiden. Voor het bakken van de klei werden er klodders natte, dunne klei(pap) op aangebracht. Deze 'techniek' is met name terug te vinden bij aardewerk uit de IJzertijd.

Voetnoot 5:

Terra sigillata (Latijn voor gestempeld aardewerk) is de gebruikelijke benaming voor een fraai soort gebruiksvoorwerpen uit aardewerk, dat in de Romeinse keizertijd algemeen in omloop was.